

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 17.

Trettende Session.

## 11te Mode.

Dnsdagen den 23de October. Kl. 2.

(Fortsat.)

**Brock** (forts.): Jeg troer ikke, at den lov-  
givende Magt ligeoverfor Bestemmelser af saa-  
dan Natur kan lade sig berolige ved en Mini-  
sters Tilfagn om, at disse Legitimationer for  
Fremtiden ikke ville blive affordrede Haand-  
værksvende, eller Andre, der ankomme til Lan-  
det, at der ikke vil blive Spørgsmaal om at  
anstille saadanne Undersøgelser, førend den Paa-  
gjældende melder sig som Haandværksvend.  
Thinget vil see, at Loven siger, at denne ny-  
agtige Undersøgelse kan og skal finde Sted, og  
det ikke blot ligeoverfor Haandværksvende, men  
ligeoverfor Alle, og Politiet har intet Andet at gaae  
efter med Hensyn til Spørgsmaal, om den Paa-  
gjældende vil søge Arbejde her, end hans Udvortes  
og Klædebragt. Det forkommer mig, at skal  
der virkelig ydes Garanti for, at saadanne Un-  
dersøgelser ikke ville blive anstillede, maa Be-  
stemmelserne ophæves ved Lov; thi ellers bestaae  
de som hjemlede ved Loven, og selv om Ministeren  
Beordrer sine Politimestre til ikke at vaage over  
dennes Efterlevelse, vil der dog stede være over-  
ordentlig stor Forskjel mellem Frihed efter Loven  
og Frihed tilmaalt efter administrativt Skjøn; det  
Sibste gaaer saa let over til at blive admini-  
strativ Vilkaarlighed, især naar det skal haand-  
hæves af Underordnede. Det er Grunden,  
hvorfor det forekommer mig, at Bestemmelser,  
der i deres Væsen ere saa byrdefulde som dem,  
hvorom her er Spørgsmaal, og som efter de-  
res Natur staae i en nøie Forbindelse med Pas-

væsenet, Pastvangen, som vi her ville have,  
og saa bør hæves ved denne Lov; thi jeg er  
virkelig meget tilbøielig til at slutte mig til en  
Ytring af den ærede foregaaende Taler, at de  
endog ere en Plet paa vor Lovgivning. Der  
er, for at jeg skal gjentage det, ikke Tale om  
at hæve de Bestemmelser, som Frdn. 10de Decbr.  
1828 foreffriver for Fremmede, som for Danste  
— ligemeget for dem Begge — naar de engang  
ere ankomne til Landet, have taget Ophold her  
og her søge Arbejde; Endringsforslaget siger  
saa bestemt som muligt, at det kun er de ved  
Ankomsten til Landet lovbefalede Undersøgel-  
ser, der skulle ophæves. Der er imidlertid i  
den ærede Ministers Foredrag mødt en Erin-  
dring, der maaskee kan have gjort noget Ind-  
tryk her i Salen; der blev udtalt en Frygt for,  
at vi skulle blive overfløede, af thdske Haand-  
værksvende. Det er naturligviis den væsent-  
ligste Grund til, at der overhovedet nogeninde  
er emaneret et Lovbud som det af 10de Dec. 1828;  
— det skal jeg meget gjerne indrømme; men  
jeg siger for det Første, at ved at antage mit  
Endringsforslag have vi jo ikke Pastvangen  
eller Forordningen 10de December 1828 for  
thdske Haandværksvende. Jeg taler ikke  
om Thdsland, Endringsforslaget berører slet  
ikke Thdsland, det taler, ligesom Lovudkastet  
selv, kun om de frie Stater i Europa, der ikke  
kjende Pastvang, og vil saa, at med Pas-  
tvangen ogsaa de samme ledsagende Under-  
søgelser skulle bortfalde. Og dernæst er det  
vel sandt, at dersom en kongelig Forordning  
hæver Pastvangen for Thdsland, saa vil der  
efter Endringsforslaget til § 2 ogsaa blive  
Tale om at hæve disse Undersøgelser; men jeg